

РЕШЕНИЕ

№ 1378

гр. София, 06.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 13.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **11068** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на Иван Митов Петров от гр. София срещу Решение № СО – РД – ЗДОИ - 156 от 23.10.2013г. на секретаря на Столична община, с което е обективиран отказ за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № СО – 94 – ЗДОИ - 308 от 17.10.2013г. на жалбоподателя.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспореното Решение, което обективира отказ за достъп до обществена информация, поради противоречие с материалния закон. Твърди, че по смисъла на закона информацията се обективира в писмен документ или в електронен такъв. В тази връзка твърди, че като е посочил в искането за достъп, че иска документ, коректно е посочил изисканата информация, тъй като съгласно практиката на ВАС, когато се опише исканата информация като документ, то е достатъчно за да се направи извод, че се иска цялата информация в посочения документ. В тази връзка твърди, че информацията може да се поиска и като опис на документи съгласно чл. 25 ал. 1 т. 2 и чл. 26 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ. Освен това твърди, че при неяснота относно исканата информация за органа възниква задължението по чл. 29 от ЗДОИ да се поиска уточнение, което в конкретния случай не е направено. Твърди освен това, че поисканата информация не засяга лични данни на лицата, тъй като положението от тях извънреден труд е свързана с изпълняваните от тях служебни задължения, поради което и не е свързана с личния им живот. Твърди и че информацията за изплатените трудови възнаграждения за положението извънреден труд също не представлява лична информация съгласно трайната практика на ВАС, тъй като дава възможност на искателя да си състави мнение за начина на разходване на общински средства. Искането за оспорения отказ да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган и същият бъде задължен да предостави исканата обществена информация. Претендира разности в размер на заплатената държавна такса.

Ответникът секретарят на Столична община, чрез процесуалния си представител изразява становище, че жалбата е недопустима, тъй като е просрочена, поради което иска същата да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено на основание чл. 159 ал. 1 т. 5 от АПК. Алтернативно твърди

неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок. Видно от представен по делото протокол (стр. 14 от делото) на жалбоподателя е връчено оспореното в това производство решение на 23.10.2013г. Видно от представени по делото доказателства от жалбоподателя във връзка с указания на съда жалбата е подадена по пощата на 06.11.2013г., видно от представени разписка с № PS 1142004C86J, който код е виден и на обратната разписка, с която жалбата е доставена при ответника СО, като е доставена на 08.11.2013г. При отчитане на сроковете се отчита срокът, в който жалбата е изпратена по пощата, а не датата, на която е получена при ответника. Видно от представените по делото доказателства жалбата е изпратена/подадена на 06.11.2013г. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, поради което е неоснователно възражението на ответника за просрочие на същата.

Жалбата е подадена от страна - адресат на акта и съответно има интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като в оспореното писмо е обективизиран отказ за достъп до обществена информация, като в тази връзка то разкрива белезите на индивидуален административен акт, а именно издадено от административен орган в рамките на предоставените му правомощия, като с него се засягат права и законни интереси на жалбоподателя, а именно отказан му е достъп до обществена информация. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, а възраженията на ответника в тази връзка неоснователни.

Административният съд София – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № СО – 94 – ЗДОИ - 308 от 17.10.2013г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация – книгата по чл. 149, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за положения извънреден труд по смисъла на чл. 143, ал. 1 от КТ от служителите на Столична община през 2012г. В заявлението е посочено по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информацията, а именно преглед на информацията на място.

По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство изричен отказ за достъп до обществена информация рег. № СО – РД – ЗДОИ - 156 от 23.10.2013г. на секретаря на Столична община, с което е посочено, че по реда на ЗДОИ може да се иска достъп до обществена информация по смисъла на чл. 2 ал. 2 от ЗДОИ, но не и достъп до документи.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно заповед № РД – 09 – 276 от 27.04.2012г. (стр. 36 от делото) и във връзка със заповед № РД – 09 – 117 от 20.02.2012г. на Кмета на СО (стр. 33 от делото). Оспореното решение е издадено при спазване на предвидената от закона форма, но при неправилното приложение на материално правните разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на

задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация – книгата по чл. 149, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за положения извънреден труд по смисъла на чл. 143, ал. 1 от КТ от служителите на Столична община през 2012г.

При издаване на оспорения отказ административният орган неправилно е приел, че когато се иска предоставяне на документ и достъп до документ, а не се претендира информация като описание на сведение или знание за някого или нещо, то информацията не се дължи и по реда на ЗДОИ не може да се иска по този начин достъп до информация. Законът е дефинирал информацията, която следва да бъде предоставяна по реда на закона - това е всяка информация, свързана с обществения живот в страната и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти съгласно цитирания по – горе чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ. Поисканата от жалбоподателя информация в конкретния случай отговаря на законовото определение. В закона са определени изчерпателно и изключенията, при които е допустимо, макар и обществена, информацията да не се предоставя, а именно в чл. 37 ал. 2 от ЗДОИ. Между тях не е приетото от административния орган. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ. Материалният носител на информацията, в случая съответният документ – книгата по чл. 149, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за положения извънреден труд по смисъла на чл. 143, ал. 1 от КТ от служителите на Столична община през 2012г. не е нещо, което се иска заради своя материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. За всяка информация, без значение на какъв носител е материализирана, съществува задължение за предоставянето ѝ, ако отговаря на критериите по чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и не попада в изключенията на закона. Дали ще се предостави копие на оригиналния материален носител или тя ще бъде описателно предоставена на заявителя е въпрос на конкретна преценка на искащия и на задължения субект, още повече, че съгласно чл. 25 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ искащият може да посочи предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществената информация. В конкретния случай жалбоподателят е поискал информацията под формата на преглед на информацията на място. Като е отказал предоставянето ѝ административният орган е издал оспореният отказ в противоречие с разпоредбата на чл. 26 ал. 1 т. 1 от ЗДОИ, според която една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация е преглед на информацията - оригинал или копие на място. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че е оспореният отказ е постановен в нарушение на материалния закон и следва като незаконосъобразен да бъде отменен.

На второ място настоящият състав намира, че в конкретния случай не са налице основанията по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ по следващите съображения. Видно от цитираната норма задължение служебно на административния орган е да изследва дали са налице всички предпоставки за отказ по посочената разпоредба, дадени кумулативно, а именно дали се засяга интерес на трето лице, дали има негов отказ и на последно място дали исканата информация има надделяващ обществен интерес, съобразно легалната дефиниция на това понятие. Т.е. за административния орган е възникнало задължение за изследване и на това обстоятелство и за събиране на служебни доказателства във връзка с него. Като не е направил това административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 35 от АПК – решението е издадено без да са изяснени и обсъдени всички фактически обстоятелства от значение за случая, както и в нарушение

на чл. 36 от АПК – не са събрани служебно всички относими доказателства.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай дори да се приеме, че се засягат интересите на трети лица, то е налице надделяващ обществен интерес, което пък преодолява забраната по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ. Съгласно § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато „чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3”. Действително в конкретния случай не се твърди нито корупция, нито злоупотреба с власт, но съдът намира, че е налице последният елемент, а именно така ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Исканата информация би допринесла за възможността на молителя да си състави собствено мнение за дейността на служителите на Столична община, и по-точно информация за положения от тях извънреден труд по смисъла на чл. 143, ал. 1 от КТ.

Най – накрая незаконосъобразно в оспореното решение е прието, че се касае за предоставяне на лични данни касаещи голям брой трети лица. Това е така, тъй като най – напред информацията относно положеният допълнителен труд по трудово отношение и то в полза на столична община, не представлява лична информация или лични данни, както основателно е възразил жалбоподателя. Това е така и тъй като с тази информация жалбоподателят би си съставил мнение относно дейността на задължения субект. По отношение на информацията относно възнагражденията получени за положения допълнителен труд, настоящият състав намира, че в случая и тази искана информация не представлява лични данни на лицата, заемащи длъжности в СО и полагащи труд по трудово правоотношение в СО, която да е такава защитена по Закона за защита на личните данни. Това е така, тъй като исканата информация касаеща размера на получени средства на за положен допълнителен труд, е информация която ще даде възможност да се състави мнение за начина на разходване общински средства, което не представлява лични данни на лицата, които са ги получили. Освен това следва да се посочи, че дори да се приеме, че поисканата информация касае трети лица, то е незаконосъобразно само на това основание да се направи отказ. За да е налице такава възможност следва да се изиска съгласие на третите лица и една при техен отказ, административният орган може да постанови отказ, но като преди това направи преценка дали не се касае за информация с надделяващ обществен интерес. Като не е изследвал посочените въпроси и не е събрал съответните доказателства административният орган е постановил оспореното решение отново при допуснатото съществено нарушение на административно производствените правила.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство изричен отказ рег. № СО – РД – ЗДОИ - 156 от 23.10.2013г. на секретаря на Столична община за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № СО – 94 – ЗДОИ - 308 от 17.10.2013г. на жалбоподателя, е незаконосъобразен, поради нарушение на материално правните норми. Поради горното настоящият състав намира, че оспореният отказ следва да се отмен и преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СО – РД – ЗДОИ - 156 от 23.10.2013г. на секретаря на Столична община, с което е обективиран отказ за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № СО – 94 – ЗДОИ - 308 от 17.10.2013г. на жалбоподателя Иван Митов Петров от гр. София.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган с указание да предостави на жалбоподателя Иван Митов Петров от гр. София поисканата със заявление вх. № СО -94 – ЗДОИ - 308 от 17.10.2013г информация в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Иван Митов Петров от гр. София сума в размер на 10 (десет) лв., представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(М |